

Natuurpijn

In de politiek hebben we het vaak over biodiversiteit. Ik heb dat altijd maar een lastig begrip gevonden. Er worden ook verschillende interpretaties aan gegeven. De omschrijving in Van Dale maakt het ook niet veel duidelijker: verscheidenheid aan plant- en diersoorten. Volgens mij is die definitie te beperkt. Ik denk aan schimmels die bomen opruimen. Aan bacteriën en zelfs virussen, die horen ook bij verscheidenheid.

Daar gaat het dan om, verscheidenheid. Niet in de vorm van hoe meer hoe beter, want dan krijg je overpopulatie. Maar ook hoeveel verschillende variaties heb je binnen soorten. Het verschil tussen een monocultuur van maïs en een stukje oerbos. Het is ook een kwestie van schaal. Één mierenhoop heeft een hoop mieren, wellicht met wat schimmels. Typische overpopulatie. Binnen een heel bos valt de mierenhoop niet meer op en is het heel nuttig. Je ziet, het wordt al snel ingewikkeld. 100 ganzen zijn voor een boer een overpopulatie, op wereldschaal valt het in het niets. Was er maar één duidelijke omschrijving van goede biodiversiteit. Iets dat het wat beter beschrijft, zonder dat je er een hele studie van moet maken.

Het voordeel van Covid is dat ik minder reistijd heb en 's avonds minder verplichtingen. Het gebruik van Netflix is er door gegroeid en ik kan eindelijk eens mijn lijstje afwerken. Zo ook de film van David Attenborough: *A Life on Our Planet*. Eerlijk gezegd dacht ik dat het weer een BBC-natuurfilm zou zijn. Een paar kritische recensies gaven me echter weinig zin in de avond. Maar: de-lijst-moet-leeg.

Vooraf het eerste deel greep me aan. Sir David Attenborough zegt dan ook *'The true tragedy of our time is still unfolding across the globe. Barely noticeable from day to day. I'm talking about the loss of our planet's wild places. It's biodiversity.'* Precies hetgeen dat ik al jaren mis. Het missen van wilde plaatsen. Jantien de Boer noemt het 'landschapspijn in het buitengebied'. Maar in natuur is het ook weg: wilde plaatsen. Stukjes waar niemand iets mee doet. Laat maar vallen, laat maar groeien. Niet de mens die wil zorgen voor natuurlijk evenwicht. Maar laat het evenwicht over aan de natuur. Heb je veel bessen, dan komen er meer vogels. Heb je meer vogels, dan komen er roofvogels etc. etc.

Op kleine schaal vinden er pilots plaats. Stukjes natuur worden afgezet, waarbinnen het minder beheerd wordt. We horen vaak dat er in Nederland geen natuur is. Dat het parkjes zijn. Omgekeerde natuur ook in de Schoorlse Duinen. Dat hebben we zelf in de hand door vooral méér natuur in natuurgebieden te willen maken. We beschrijven in beheerplannen exact wat op welk stukje moet komen. Dat gaan we monitoren en rapporteren. *Spreadsheet*-natuur noem ik dat. Het is goed om te hebben, want het is beter dan niets. Maar het levert me ook natuurpijn op, waar de spontaniteit uit is gehaald. Dit jaar ga ik mijn gras maar niet meer maaien, scheelt me ook nog tijd.

